

Ordinul Suprem Militar al Templului din Ierusalim

Marele Priorat General Magistral al României

Mesaj Prioral Aniversar

Excelențe, Monseniore, Prea Cucernici Părinți, Stimați invitați, Cavaleri și Doamne, frați și surori întru Hristos,

Gândul mă poartă spre trecut, pe unda purtătoare a timpului. Era o zi frumoasă, 9 octombrie 2004, frumoasă și deosebită pentru toți cei ce eram adunați să înfăptuim lucrarea. Era ziua când, din voia Domnului și prin bunăvoința unor oameni de suflet, am început construcția Marelui Priorat al României al Ordinului Suprem Militar al Templului din Ierusalim. Era rod al muncii de peste un an de zile, împreună-lucrare a celor aproape 100 de templieri alăturați celor patru Cavaleri deschizători de drum.

Am împărțit scurta noastră istorie în patru capitole, distincte în timp, dar împletindu-se sinergic prin consecințe și efecte. Pe primul l-am numit ”*Inițierea*”, fără vre-o conotație anume, însemnând în fapt început al acțiunii, cauză a celor ce-au urmat. Îmi amintesc Ceremonia de la Paris, din mai 2003, unde împreună cu frații mei Gabriel Cojocaru, Emanuel Teodoru și Ion Ioniță am fost înnobiți Cavaleri. Îmi amintesc de căldura și bucuria cu care am fost primiți de toți cei prezenți, Jean Piere Chevalier, Gerard Willery, Patrick Nicolas și mulți alții, dar și de opoziția manifestată de către cel ce deținea atunci demnitatea de Mare Prior – Michel Picandet. Îmi amintesc lunile ce-au urmat când, cu sprijinul fraților din Franța și, mai apoi, al celor din Italia, am înfiripat primele structuri. Imi amintesc bucuria cu care am primit vestea înființării Ballivatului României, cu acordul Marelui Maestru, și experiența de a participa la primul Capitul internațional cu ocazia înființării Prioratului Poloniei. După un an de muncă, fundația era constituită. Primele cinci Comanderii (patru în București și una în

Iași) își desfășurau lucrarea, iar aceasta dădea primele roade. Încununarea eforturilor noastre a venit de la Marele Maestru, Dom Fernando Pinto de Sousa Fontes, care, în iulie 2004, a încuviințat constituirea Marelui Priorat al României. În acea zi minunată de octombrie, minunată și senină precum sufletele și gândurile celor ce ni se alăturaseră între timp, erau prezenți Marele Maestru, precum și Marii Priori ai Franței, Germaniei, Greciei, Italiei și Portugaliei. Am pășit cu emoție treptele Bisericii Lutherane din București, unde s-a desfășurat Ceremonia. Am primit binecuvântarea reprezentanților Bisericii Lutherane, Romano-Catolice și Greco-Catolice. Excelența Sa Dr. Daniel Zikeli, vicar al Episcopiei Lutherane din România, și Monseniorul Ilie Sociu, vicar episcopal al Arhiepiscopiei romano-catolice de București, ne-au fost alături de atunci și până acum, făcându-ne onoarea de a ne fi primii Mari Capelani.

A urmat mai apoi ”*Construcția*”, simțită din suflet și responsabil pe deplin asumată. Am învățat din istorie, documente și regulamente, dar și din experiența fraților din Marele Priorat al Franței, Italiei și Angliei, precum și ai Marelui Preceptorat al Americii de Nord. I-am avut alături pe Domenico Guzzonato – primul Legat Magistral pentru România - și pe James Mangan – actualul Legat Magistral. L-am avut alături, de asemenea, pe Marele Maestru, care nu a întârziat niciodată să răspundă întrebărilor noastre. Am lucrat în Comandarii și am fost prezenți la evenimentele internaționale. Am avut acțiuni caritabile la nivel regional și național și ne-am dovedit utilitatea în societate. Ni s-au alăturat și alții lucrării noastre templiere, iar în numai doi ani, în 2006, numărul nostru era de peste 500 de Cavaleri și Doamne. Cu ocazia Capitulului Internațional din București, din 8-10 septembrie, Marele Maestru, prezent la manifestare, ne-a acordat rangul de Mare Priorat Magistral. Dețineam pe atunci 20 de Comandarii. Am continuat misiunea noastră construind noi structuri, Comandarii și Ballivate. Activitățile noastre s-au înmulțit și au devenit mai consistente, iar numărul nostru a sporit, crescând și forța acțiunii noastre. Cu ocazia Capitulului Internațional din 31 mai 2008 de la Alba Iulia, am primit cu onoare Decretul Marelui Maestru prin care am primit rangul de Mare Priorat General Magistral și, prin aceasta, dreptul de a forma Priorate și a numi Priori. Număram aproape 1000 de membri și 28 de Comandarii.

”*Desăvârșirea*” este denumirea dată celui de-al treilea capitol. Au fost create structurile subordonate Marelui Priorat General Magistral al României, cu drept de a înnobila Cavaleri și Doamne, respectând regiunile istorice: Prioratul Bucureștilor și Ilfovului, Prioratul Valahiei, Prioratul Transilvaniei, Banatului, Maramureșului și Sătmăruului, precum

și Prioratul Moldovei și Bucovinei. Ulterior, datorită numărului mare de membri, s-au constituit prin reorganizare: Prioratul Transilvaniei, Maramureșului și Sătmăruului și Prioratul Banatului, Crișanei și Țării Hațegului. Lucrarea noastră a continuat, dar recesiunea economică și-a lăsat amprenta și asupra noastră. Cu regret am constatat lipsa de activitate a unor Comanderii și am fost nevoiți să începem reconstrucția în unele zone. Greutățile financiare și nesiguranța asupra afacerilor sau a locului de muncă au dus la îndepărtarea de Ordin a unor membri. Creșterea numerică a fost mai lentă, dar am reușit să înființăm noi Comanderii, numărul lor fiind astăzi de 48, dintre care 38 active. O mare realizare și un factor mobilizator pentru noi toți a constituit-o înființarea Centrului de Excelență "Arsenie Boca" de la Brad. Chiar dacă forța acțiunii noastre a suferit un regres, am continuat să fim aproape celor aflați în nevoie și să strângem legăturile cu toate confesiunile creștine din România. Ne-am încurajat unii pe alții și am încercat să ne sprijinim între noi. Nu ne-am pierdut speranța și ne-am întărit în credință, rugându-ne pentru noi și aproapele nostru.

În lume aparența joacă un rol mai important ca realitatea, iar irealul domină realul. Așa a fost din totdeauna și așa va fi mereu. Dar forța și măreția Ordinului nostru nu vine din fantasmă și vise efemere, ci din puterea faptelor ce împreună noi le săvârșim. Mulți poate și-au dorit a ne fi alături, iar unii chiar au reușit, gândind la preamări, onoruri sau beneficii materiale. E drept că s-au găsit și unii să speculeze aceste dorințe și trăiri, inventând tot felul de pseudo-doctrine și false structuri. Gustav le Bon, sociolog francez, spunea că "*ideile fundamentale sunt aiudoma unui râu lent, ideile trecătoare sunt micile valuri clipocind la suprafață, care, deși fără o importanță adevărată, sunt mai lesne vizibile decât însuși cursul râului*". Așa că, aceia ce-au văzut doar partea, doar interesul, fără a vedea întregul, ne-au părăsit. Seduși de cântecul "*sirenelor*", s-au rătăcit în valuri clipocind.

Cu toate obstacolele și greutatele, dar cu inima la Dumnezeu și gândul spre nobilele noastre idealuri, am parcurs tot acest drum. Azi de înfățișăm lumii drept "cei de 10 ani învingători"! Aceasta ne e "*Revelația*", este înțelegerea transcendenței noastre, a celor ce nu ne-am îndoit și am rămas fideli. Sf. Apostol Iacov ne luminează cu vorbele sale: "*Dar va zice cineva: Tu ai credință, iar eu am fapte; arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta, din faptele mele, credința mea.*". Putem măsura faptele noastre în sute de mii de euro sau în mii de oameni alinați de dureri și neputințe. Faptele ne preced calea spre mai puternică devenire templieră. Faptele ne sunt cheazășie în credință, precum și cunună de virtute. Faptele ne fac demni de a păstra în inimi neprețuita moștenire și ne-ntinați spre a perpetua spiritul cavaleresc și nobilele idealuri templiere.

Aș fi putut intra mai mult în detalii, dar lucrările noastre vor grăi pentru noi. Aș fi putut rosti mult mai multe nume, dar recunoștința ce le-o purtăm în suflet a făcut-o în locul meu. Unii, care ne-au fost alături, au fost chemați la Domnul. Datoria lor pentru lume s-a încheiat. Memoria noastră și a celor ce ne vor urma îi va cinsti cum se cuvine pentru lucrul înfăptuit.

Acum, după un deceniu de templerism, voi adresa mulțumirile noastre către cel prin care Domnul a voit ca această poveste glorioasă să se scrie. Locul îi va fi marcat în istoria Ordinului și în inimile noastre. Mulțumim Nobilului frate Dominique Paupy, Mare Prior de Onoare al României.

Non Nobis Domine, Non Nobis, Sed Nomini Tuo da Gloriam!

București, 6 septembrie 2014 A.D.

Cavaler Mare Cruce Dan VASILIU

Marele Prior General Magistral al României